

amestecat cu hydrogenul și la sursă la influența scintilei electrice.

Gazul, după prepararea scintilei, precipită apa de calce, și compindea o proporție simplită de acidul carbonic, care trecea să probe numai din combustie și corp carburat.

Aceste experiențe s'au confirmat de D. Boussingault, care a aflat că afară de corpul carburat, aerul compinde și un corp hydrogenat.

D. Boussingault a arătat că se producea apă și acidul carbonic, când aerul atmosferic linsit de apă și de acidul carbonic, trecea peste oxidul de curmă încălzit puțin la roșu.

Mulți chimiști tindesc că acest principiu hydrogenat și carbonat poate să fie gaz de smîrcări ($C H^2$), de care se deține în aer și în cantități însemnate.

Să mai poate să se găsească în părțile de apă și de acidul carbonic ce se formează în experiențele precedente, vine din combustia corpurilor solide a cărora prezență se constată lesne în aer, și care nu se pot opri de tot de țevi absorbante.

Aerul atmosferic se strică în unele cazuri prin niște substanțe de natură necunoscută, care dau miros neplăcut și pricinăsc adesea friguri și boale liniștite.

Nesănătatea aerului în smîrcările numite Pontins, locurile de orez în Toscana, și în toate țările marelui ocean, nu mai are nici o îndoială pentru existența corpurilor streine ce strică aerul atmosferic.

Aceste substanțe vătămătoare se desvoltă în vremea putrefacției materiilor animale, și pare că sînt solubile în apă.

DD. Thenard și Dupuytren au demonstrat că apa distilată prea curată lăsa din sine d'odată un miros neplăcut, și se țere, când se pune într'un amfiteatră de disecții.

D. Th. de Saussure, D. Boussingault și mai mulți chimiști au zălat să determine natura mișmelor compinse în aer; dar puțină vreme după aceea au rămas fără rezultat. Din aceste cercetări se știe numai că